

Czym jest choroba afektywna-dwubiegunowa

Choroba dwubiegunowa to poważne schorzenie, które uniemożliwia normalne funkcjonowanie. Zgodnie z ogólnodostępnymi statystykami dotyka niemal 11 procent populacji. Nazywana jest inaczej ChAD, czyli zaburzenie afektywne dwubiegunowe. **Ogólnie można ją opisać jako stany depresyjno-maniakalne przeplatane krótkimi okresami remisji.** Najczęściej rozpoczyna się w młodym wieku, a więc u ludzi poniżej 35 roku życia. Dlatego może istotnie odbić się na całym życiu chorego. Sprawdź, jakie są jej przyczyny, objawy i leczenie.

Co to dokładnie jest choroba dwubiegunowa?

Choroba afektywna dwubiegunowa to zaburzenie psychiczne, które najczęściej rozpoznaje się u ludzi między 20 a 30 rokiem życia. Chorobę afektywną dwubiegunową rozpoznaje się u ok. 1% nastolatków, natomiast u ok. 6% opisuje się objawy należące do spektrum choroby afektywnej dwubiegunowej. Osoba, u której występuje to schorzenie, boryka się z częstymi zmianami nastroju. **Obecne są one w formie naprzemiennych i systematycznych stanów depresyjnych, maniakalnych, hipomanii, a także mieszanych.** Cechą charakterystyczną ChAD są też krótkie okresy remisji, a więc chwile, w których nie ma żadnych symptomów.

Jakie czynniki mogą prowadzić do choroby dwubiegunowej?

. Do uaktywnienia się choroby prowadzą między innymi **czynniki biologiczne**, a więc uwarunkowania genetyczne, zaburzenia równowagi i schorzenia o charakterze somatycznym. Drugą grupę stanowią **bodźce psychologiczne, społeczne i środowiskowe.** Należą do nich przede wszystkim częste sytuacje stresowe, nadużywanie alkoholu, narkotyków, pozostawanie w nieustannym napięciu i wiele innych.

Jakie są podstawowe objawy świadczące o obecności choroby dwubiegunowej?

Dwubiegunówka objawia się w różny sposób. Zależy to od tego, w jakiej fazie czy epizodzie znajduje się osoba dotknięta schorzeniem. **W etapie depresji u takiego człowieka zauważa się przygnębienie, smutek, apatię i brak chęci oraz zainteresowania jakimikolwiek aktywnościami życiowymi.** Choremu często towarzyszy poczucie winy i beznadziei. Nie chce wstać z łóżka i nie widzi sensu w podejmowaniu działań. Pacjent z depresją dwubiegunową ma osłabioną koncentrację, słabszą pamięć, nie interesuje się płcią przeciwną, gdyż ma osłabiony popęd seksualny.

Jakie objawy choroby występują w przypadku epizodu manii?

W tym przypadku sprawa prezentuje się zupełnie odwrotnie. Wesołkowatość i nadpobudliwość to cechy, które osiągają tutaj ekstremum. **Chory jest szczęśliwy i ma wrażenie, że nie ma dla niego rzeczy niemożliwych oraz że może dosłownie wszystko.** Ważnym czynnikiem jest też zawyżona samoocena. W odpowiedzi na to podejmuje

działania, które są zupełnie pozbawione racjonalnych pobudek. Doskonałym przykładem czynności świadczących o występowaniu manii dwubiegunowej są nieprzemyślane zakupy, nadużywanie narkotyków, uczestnictwo w przypadkowych ulicznych wyścigach samochodowych. Taka osoba często naraża rodzinę na długi finansowe, gdyż nawiązuje podejrzane kontakty i podejmuje niekorzystne zobowiązania pieniężne. Niejednokrotnie występuje też słowotok, który utrudnia zrozumienie wypowiedzi osoby cierpiącej na to schorzenie. Wynika to z obecności gonitwy myśli i ogólnej drażliwości.

Objawy występujące przy epizodzie hipomanii i mieszanym

Jednym z etapów choroby dwubiegunowej jest tak zwane zjawisko hipomanii. Objawy obecne w tym epizodzie są trochę słabsze w porównaniu ze stanami maniakalnymi. Zauważa się tutaj podwyższony nastrój, dużo energii, a także predyspozycje do podejmowania lekkomyślnych czynów. **Jednakże chory najczęściej wykazuje zdolność do kontroli swoich działań.**

Dwubiegunówka w tak zwanym okresie mieszanym objawia się przez obecność wszystkich wyżej wymienionych cech. **Chory ujawnia zatem na zmianę symptomy świadczące o depresji, manii, a także hipomanii.**

W jaki sposób leczy się chorobę dwubiegunową?

Leczenie choroby dwubiegunowej nie jest łatwe. Potrzeba bardzo dużo czasu, aby chory zyskał możliwość normalnego funkcjonowania. Kuracja sprowadza się do przyjmowania środków farmakologicznych. Specjalista dobiera preparaty lecznicze z uwzględnieniem objawów, a także epizodu schorzenia. Kolejne rozwiązanie, które wykorzystuje się w walce z tym zaburzeniem stanowi psychoterapia. Ostatnim elementem kompleksowego leczenia jest psychoedukacja. W tym przypadku lekarze przekazują pacjentowi i jego bliskim istotne informacje na temat choroby. Wiedza ta pozwala lepiej radzić sobie w trudnych sytuacjach, w których dojdzie do nasilenia symptomów. **Działania te zmierzają do uzyskania całkowitej remisji bądź też ograniczenia występowania objawów.** Specjaliści dążą też do ochrony przed nawrotem schorzenia i zapewnienia poczucia normalności. Systematyczność, cierpliwość i ciężka praca często pozwala chorym na satysfakcjonujące życie.

Choroba dwubiegunowa może narobić wiele bałaganu i nadszarpnąć różne relacje. Jednak jeśli uda się w porę zareagować, można osiągnąć dobre rezultaty. Ogromny wpływ na rokowania ma zatem wczesna diagnoza i podjęcie specjalistycznego leczenia. Ponadto należy przygotować się na efektywną współpracę ze specjalistą i stosowanie się do jego wskazówek. Nie bez znaczenia pozostaje też wsparcie najbliższych!